

ZITLARIN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ NEDİR-

DEVİRİM NEDİR, DEVİRİMCİ OLMAK DEMEK NE DEMEKTİR...

Münir Aktolga

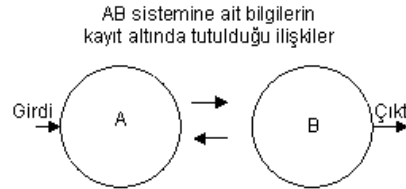
Şubat 2008

ZITLARIN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ NEDİR.....	1
DEVİRİM NEDİR, DEVİRİMCİ OLMAK DEMEK NE DEMEKTİR.....	1
GİRİŞ:.....	1
VAROLUŞUN GENEL İZAFİYET TEORİSİ.....	1
KENDİ KENDİNİ ÜRETMENİN MEKANİZMASI	3
BİR SİSTEMİN ANA RAHMİ NEDİR-NERESİDİR	4
FEODAL TOPLUMUN BAĞRINDA KAPİTALİZM BEBEĞİNİN DOĞUŞU.....	6
ZITLIK-ÇELİŞKİ NEDİR-ZITLARIN MÜCADELESİ NEDİR.....	8
PEKİ B' NİN A' YI ALTETMESİ NEREDEN ÇIKIYOR.....	10
BU GEÇİŞ NASIL GERÇEKLEŞİYOR	12

GİRİŞ:

VAROLUŞUN GENEL İZAFİYET TEORİSİ

Bir AB sisteminde, A ve B arasındaki bütün ilişkiler iki karşıt potansiyel madde-enerji alanının-kuvvetin birliği zemininden doğarlar.

1-Buradaki A ve B, bir sistemin iç dinamiğini oluşturan temel fonksiyonel unsurlardır. Aynı zamanda bir bilgi işlem birimi de olan bir sistemde, A, dışardan-çevreden gelen bilgiyi, sistemin içinde A ve B arasındaki ilişkilerle kayıt altında tutulan bilgilerle değerlendirerek işleyen ve sistem adına bir reaksiyon modeli hazırlayan-sistem merkezini temsil eden-sistemin dominant unsurudur¹. B de, A tarafından hazırlanan bu reaksiyon-davranış modelini hayata geçiren sistemin motor gücü-unsuru.

2-A ve B, birbirlerinin varlık şartı olan, birbirlerine ve sistem merkezini temel alan bir koordinat sistemine göre gerçekleşen izafi-sistem içi varlıklarını, karşılıklı ilişki-etkileşme ortamında, birbirlerini yaratarak-yaratırken gerçekleştirirler. Bu evrende yer alan bütün nesnelere objektif gerçeklikler olarak “varoluşlarının” özü esas budur. Herhangibir ilişkiden bağımsız olarak, “kendinde şey”-“mutlak gerçeklik” halinde objektif gerçeklik olarak “varolmak” mümkün değildir.

3-Ama buradan, A ve B karşılıklı olarak ilişki-etkileşme içine girerek objektif gerçeklik haline gelmeden önce ortada hiçbirşey yoktur; bunlar (A ve B) etkileşme anında “yoktan

¹ Örneğin organizma, beyin (A) ve diğer organlardan (B) oluşan bir AB sistemi olarak ele alınabilir. İçinde yaşadığımız toplum da öyle; bu da gene, burjuvazi (A) ve işçi sınıfından (B) oluşan bir AB sistemidir. Bu konuda daha geniş açıklamalar için bak „Herşeyin Teorisi“, www.aktolga.de

varolurlar” sonucu çıkmaz! Etkileşme anında birbirlerini yaratarak, birbirlerine göre (objektif gerçeklikler olarak) varolan unsurlar (A ve B), etkileşme öncesinde birbirlerine göre potansiyel gerçeklik durumundadırlar. Ama bu, bunların bu arada, başka nesnelere ilişkileri içinde, başka kimliklerle (örneğin A', B' olarak) objektif gerçeklikler olarak varlıklarını sürdürmelerine engel değildir. Burada bütün mesele, uzay zaman koordinatlarıyla objektif bir gerçeklik olarak varoluşun izafiliğiyle ilgilidir. Potansiyel gerçeklik olarak varolmakla objektif gerçeklik olarak varolmak arasındaki fark, bir ilişki içinde-madde-enerji-informasyon alışverişine bağlı olarak varolmakla ilgilidir; objektif gerçeklik olarak varolmak demek, ilişki içinde yaratırken-yaratarak varolmak demektir.

Örneğin ben, siz bu yazılanları okuyana kadar sizin için potansiyel bir gerçekliktim, yani, aramızda objektif bir ilişki söz konusu olmadığı için sizin için objektif bir gerçeklik durumunda değildim. Ne zaman ki siz, benim yazdıklarımı okuyarak, bir bilgi şeklinde bunları alıyorsunuz, ve sahip olduğunuz bilgilerle bunları değerlendirerek bir sonuca varıyorsunuz, işte ancak o andan itibaren, benimle ilişki içinde-bana göre- kendinize bir kimlik-benlik-ben-yaratmış-varolmuş- oluyorsunuz.

Örneği biraz daha genişleterek A, B ve C olarak adlandırdığımız üç kişi arasındaki ilişkileri düşünelim. Önce A ve B yi ele alalım. Ve diyelim ki, A ve B karşılıklı olarak diyalog halindedir (yani konuşuyorlar). O an ne oluyor? B den gelen bilgiyi alan A, sahip olduğu bilgilerle bunları değerlendirerek B ye bir cevap oluşturmaya çalışıyor. Nasıl yapıyor bunu peki? Önce beyinde, nöronal düzeyde bir cevap modeli oluşturuyor (bu, beyindeki nöronal ağlarda oluşan bir aksiyonpotansiyelidir), sonra da bunu dil sistemine ileterek orada gerçekleşmesini sağlıyor. Yani? Yani A, bütün bu işleri yaparken, B tarafından objektif bir gerçeklik olarak yaratılmış oluyor. Çünkü bu süreç boyunca A yı temsil eden benlik-kimlik-self- B den gelen bilgiyi işlerken oluşan nöronal bir etkinliktir. Aynı şekilde B de A dan gelen bilgiyi işlerken gene kendisine bir kimlik-self oluşturur. İşte, A ve B nin birbirlerine göre olan objektif kimliklerinin-varlıklarının esas budur.

Bu sırada, A ve B nin C ile hiçbir ilişkileri olmadığı için, C onlara göre potansiyel bir gerçekliktir. Yani yok değerindedir!

Diyelim ki C, bu arada başka bir odada su içmektedir! O an C nin varlığı, yani C nin organizmasını temsil eden nöronal etkinlik suya göre, su içerken oluşan bir gerçekliktir. Yani C, A ve B için potansiyel bir gerçeklik konumundayken (yok değerindeyken), suya göre objektif bir gerçeklik olarak bir varlığa-kimliğe- sahiptir.

Organizma, her durumda, etkileşme (madde-enerji-informasyon alışverişi) halinde bulunduğu nesneye göre yeni bir kimliğe (nöronal etkinliğe-self) sahip olur ve objektif bir gerçeklik olarak bu kimliğiyle yeniden yaratılarak temsil olunur. Onun potansiyel varlığı-kimliği ise, o ana kadar sahip olduğu bilgilerin toplamıyla ifade olunur.

Başka bir örnek olarak da, üzerinde ölçme işlemi yaptığımız bir elektrona ele alalım: Ölçmek etkileşmektir. Bu durumda, bilmek için etkileşerek elektrona objektif bir gerçeklik haline dönüştürmüş, yani kendimize göre yaratmış oluyoruz. Ve kendi yarattığımız elektrona ait bilgilere sahip olarak da onu bilmiş oluyoruz. Etkileşme öncesindeki elektrona ise bize göre objektif bir gerçeklik değildir. Yani, hem bize göre, ama hem de bizden bağımsız olarak objektif, mutlak bir gerçeklik- bir elektron- söz konusu olamaz! Ölçme işlemi öncesinde elektrona, bizim için, bizi temel alan bir koordinat sistemine göre ψ dalga fonksiyonuyla temsil olunan potansiyel bir gerçekliktir. Buradaki “potansiyel gerçeklik”, eğer üzerinde bir ölçme işlemi yapacak olsaydık, ölçü değerleriyle birlikte objektif gerçeklik olarak yaratmamızın mümkün olacağı potansiyel bir varlıktır; yani etkileşerek, Heisenberg İlkeleri sınırları içinde gerçekleştirebileceğimiz-ölçü değerlerini bulabileceğimiz- potansiyel bir gerçekliktir. Ama eğer etkileşmezsek, o zaman, bizi temel alan koordinat sistemine göre objektif gerçeklik olarak böyle bir elektrona yok değerindedir. Ama bu, o an onun başka nesnelere etkileşmeye girerek onlara göre objektif bir gerçeklik olarak varoluşunu

engellemeyiz! Örneğin, şu an uzayın belirli bir yerinde, etkileşme halinde olduğu nesneye göre objektif gerçeklik durumunda olan bir elektron bizim için sadece potansiyel bir gerçekliktir..

4-Eğer A ve B arasında bir etkileşme-ilişki gerçekleşebiliyorsa, bu demektir ki, bunların arasında daha önceden kurulmuş potansiyel bir ilişki zemini mevcuttur. Yani öyle hiç bilinmeyen, daha önceden birbirlerini hiç tanımayan “varlıklar” arasında bir ilişki-etkileşme de olamaz. Bu nedenle, birbirinden bağımsız iki nesne olarak A ve B nin birbirlerine göre potansiyel gerçeklik olarak varolabilmeleri rasgele bir olay değildir. Ancak daha önceden aralarında belirli bir ilişki zemini bulunan varlıklar birbirlerine göre potansiyel olarak varolabilirler.

Bir örnek olarak A ve B gibi iki nörondan oluşan bir sinapsı ele alalım. Bu sinaps, A ve B nöronları arasındaki potansiyel bir ilişkiyi kayıt altında tutan bir yapıdır. Bu demektir ki, eğer A nin aksonunda belirli bir bilgi-aksiyonpotansiyeli ortaya çıkarsa, buna bağlı olarak sistem (AB sistemi) B nin aksonunda gerekli cevabı (ki bu da bir bilgi-aksiyonpotansiyelidir) oluşturarak objektif bir gerçeklik haline gelecektir.

O ana kadar hiç bilinmeyen-tanınmayan bir bilgi bir AB sinapsı tarafından alınıp değerlendirilemeyeceği gibi, böyle bir bilgiye kaynak teşkil eden bir nesne de AB sinapsı için yok değerindedir. Bir sinaps tarafından alınması mümkün olan “yeni bir bilgi”, ancak eskisiyle (o ana kadar sözkonusu sinaps tarafından temsil olunan bilgiyle) ilişkisi-bağlantısı içinde “yeni” olan bir bilgiyedir. Örneğin, o ana kadar hiç tanımadığımız yeni bir elma çeşidine ilişkin bilgiler (kokusu, tadı vs.) elmaya ilişkin olarak eskiden beri varolan sinapslar tarafından alınabilirler. Mevcut sinapslar tarafından değerlendirilen bu yeni bilgiler daha sonra bunların yanına yeni sinapslar inşa edilerek temsil edilirler.²

Bu ilke bütün sistemler için geçerli olan bir sistem yasasıdır: Her sistemin kapısında ancak tanınan-bilinen kişileri (bilgileri) içeri alan bir kapıcı bulunur! Yeni gelenler (yeni bilgiler) ancak yanlarında tanınan-bilinen biri varsa içeriye girebilirler!..

Bu nedenle, hangi biçimde ve düzeyde olursa olsun (evrensel olarak), eğer A ve B gibi iki unsur arasında potansiyel bir ilişki zemini varsa, bu demektir ki, bunlar arasında daha sonra ortaya çıkabilecek muhtemel ilişkileri-etkileşmeleri kayıt altına alabilecek belirli bir zemin mevcuttur. İşte bu potansiyel ilişki zeminidir ki biz, belirli bir ön bilgiyi kayıt altında tutan “ilk durum” adını veriyoruz.

KENDİ KENDİNİ ÜRETMEİN MEKANİZMASI

“İlk durum” adını verdiğimiz bu platform, daha sonra gerçekleşecek bütün diğer etkileşmelerin de ortak zeminini oluşturacaktır. Çünkü, her sistem, son tahlilde, açık bir sistemdir; varlığını dış dünya ile etkileşim halinde sürdürür; bu anlamda da canlı, dinamik bir yapıdır. Bu nedenle, çevreyle gerçekleştirilen etkileşmelerin sonucu olarak ki, hiçbir sistem, hiçbir zaman, belirli bir durumu muhafaza ederek-mutlak denge halinde kalamaz. Yani, içinde mutlak birliğin, “huzurun” hüküm sürdüğü kapalı bir sistem düşünülemez! Daha o “ilk” gerçekleşme “anından” itibaren ki, dış dünyadan gelen etkiler karşıt kutuplar arasındaki dengeyi bozarlar.

Aynen şöyle olur: Dışardan alınan madde-enerji-bilgi sistemin içine girince, sistemin dominant kutbu³ (A) içerdeki (sisteme ait) bilgiyle bu bilgiyi değerlendirerek bir reaksiyon modeli hazırlar ve sonra da hazırladığı bu reaksiyon modelini gerçekleştirmesi için

² Bu konuda bak „Öğrenmek Nedir, Nasıl Öğreniyoruz, Neden Öğreniyoruz“, www.aktolga.de

³ Bak; „Herşeyin Teorisi“. (www.aktolga.de)

karşıt kutup olarak motor sisteme (B) verir. Motor sistem de görevini yerine getirir, bunu (bu reaksiyon modelini) gerçekleştirir.

BİR SİSTEMİN ANA RAHMİ NEDİR-NERESİDİR

Ancak, motor sistem (B) bu etkinliği gerçekleştirirken iki fonksiyonu birden yerine getirmiş olur. Birincisi açıktır; AB sisteminde, A'nın etkisine karşı B'nin bir tepkisidir, sistem içi bir reaksiyondur bu. B, bu şekilde kendi nefsiyle kendisini de gerçekleştirmiş olur. İkincisi ise, B tarafından sistem adına gerçekleştirilen-sistemin kollektif ürünü olan bir fonksiyondur; sistemin, motor gücü aracılığıyla dış unsura karşı gerçekleştirdiği bir cevaptır-reaksiyondur-output.

Etkileşme “öncesinde”-“anında”- AB sisteminin içindeki durum “ilk denge durumudur” dedik.⁴ Etkileşme başladığı “an” A, AB sisteminin mevcut durumunu (sistem merkezini) temsil eden unsur olarak objektif bir gerçeklik haline gelir. O an o, hem dışardan gelen etkiye karşı sistemin gerçekleştireceği reaksiyon modelini hazırlayarak bunu B'ye iletendir (ki bu B açısından sistem içi bir etkidir, mevcut dengenin ihlalidir), hem de, mevcut durumu temsil eden unsur olarak onu muhafaza etmeye çalışan. Örneğin, dışardan atoma bir foton alındığı zaman, bir yandan bu, işlenmesi gereken bir hammadde olarak elektronlara iletilirken, diğer yandan da, elektronların bir üst enerji seviyesine çıkması engellenmeye çalışılır! Elektronlar ise, A olarak atom çekirdeğinin inkârını inkâr etmekle-bir üst seviyeye çıkmakla meşguldürler!

Aynen, içinde yaşadığımız kapitalist toplumda, burjuvaziyle işçi sınıfı arasındaki ilişki gibi değil mi! Bu durumda da, sistem merkezini temsil eden dominant unsur olarak burjuvazi, üretim sürecini harekete geçiren, yani mevcut denge halini inkâr edendir. Bu aşamada işçilerin yaptığı, motor sistem unsurları olarak, sadece, burjuvazinin hazırladığı üretim planını (inkârı) hayata geçirmekten (gerçekleştirmekten) ibarettir.

Ama o, yani burjuvazi, aynı zamanda, mevcut durumu-dengeyi temsil eden unsur olarak, ortaya çıkan ürünle birlikte yeni bir duruma geçişi-bu yeni duruma ilişkin yeni üretim ilişkilerinin kurulmasını engelleyendir de. Yani o ister ki, hem mevcut durum-denge inkâr edilerek sistem kendini üretsin, ama hem de, aradaki ilişkiler hiç değişmesin (yani eski çerçeve-yapı olduğu gibi kalsın). Sistem kendini üreterek büyüsün, ama üzerindeki eski elbise olduğu gibi kalsın! İşte, işçi sınıfının mücadelesini-sınıf mücadelesini- haklı hale getiren diyalektik-inkârın inkârı diyalektiği- budur. İşçi sınıfı, kendisinden-mevcut durum içinde ürettiği kendi nefsinden (burjuvaziye karşı olan reaksiyondan) dolayı değil, sistem adına yürüttüğü üretim faaliyeti sonucunda, kendi elleriyle yarattığı ürüne uygun yeni bir ilişkiyi istediği için (istediği sürece) ileridir-devrimcidir. Burjuvazi neyi inkâr ediyor: Üretim faaliyetini başlatmakla, mevcut durumu-dengeyi. Buna karşılık işçi sınıfı da diyor ki, “madem ki sen eski dengeyi bozdun, onu inkâr ettin, iyi güzel, o halde yeni duruma uygun yeni bir denge kurmamız gerekir”. İşte inkârın inkârı olayının özü-esası budur. Bu, üretici güçler (burjuvazi ve işçi sınıfı) arasında yeni duruma uygun yeni bir ilişkinin kurulması talebidir.

Bir sistemin bir üst seviyeye çıkma eylemi daima devrimci bir iştir! Çünkü bu durumda, biryandan, dışardan gelen etkiye karşı oluşturulan tepkiyle yeni bir denge kurulmaya çalışılırken, diğer yandan da, sistemin varoluş (kendini gerçekleştirme) fonksiyonu olarak ortaya çıkan bu reaksiyon, kendi içinde, bir üst düzeye ait potansiyeli de barındırır. Bu yüzden, sistemin motor unsurlarının sistem adına gerçekleştirdikleri eylem, daima, yeni bir denge durumuna gebe bir anne rolünü oynar! Ve o, kendi içinde-ana rahminde taşıdığı o

⁴ Bu nokta çok önemlidir. Etkileşme “anı” kavramı, sıfır noktasına denk düşen ve bu etkileşme süreci açısından zamanın başlangıcını ifade eden izafi bir kavramdır. Maddi bir gerçekliğe denk düşmeyen bir sıfır noktası ile bu noktadan itibaren başlayan bir zaman anlayışı.. İşte meselenin canalcı noktası budur. Bir yanda, mekanik-materyalizmin “mutlak uzay”-“mutlak zaman” anlayışı, öte yanda da uzay-zamanın izafiliği. Bütün bu konuları “Herşeyin Teorisi”nde ayrıntılı olarak ele aldık...

çocuktan (sistemin kollektif ürünü olan çıktı'dan) dolayı devrimci bir güç haline gelir! Ne zaman ki yeni denge durumu bu eylemden-reaksiyondan ayrılarak bağımsız bir varlık şeklinde oluşmaya başlar, buna bağlı olarak, eski durum zemininde oluşan varlıklarıyla A ve B de onun içinde, onun varlığında yok olurlar; yeni denge durumu kendine özgü üretici güçleriyle ortaya çıkar.

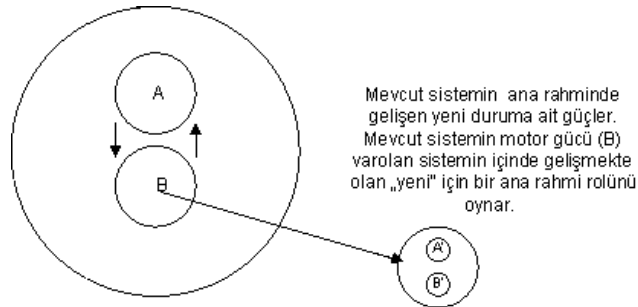
Bütün bunları somutlaştırmak için bir örnek olarak hemen, Türkiye toplumunun tarihsel gelişme süreci içinde yaşanan anın diyalektiğini ele alalım⁵.

Osmanlı'nın devamı olarak kurulan Türkiye Cumhuriyeti, egemen Devlet sınıfının yönetiminde Türklerden ve Kürtlerden oluşan bir bileşikti. Yönetenlerin Yönetilenleri yeniden şekillendirmeye çalıştıkları (buna yeni bir ulus yaratma çabası da deniliyordu) Osmanlı artığı bir yapıydı.

Ne oldu sonra bu bileşik? Zamanla, bir sistem, bir toplum haline gelmeye başladı. 1950 lerden itibaren başlayan ve günümüze kadar zamana yayılarak gelen bir süreç bu. Türkiye toplumunun tarihsel gelişimine uygun orijinal bir burjuva devrimi süreci.

Aşağıdaki şekil üzerinde düşünerek, Türkiye Cumhuriyeti'ni bir AB sistemi olarak ele alırsak, burada A, "Atatürkçü-laikçi" Devlet sınıfını, B de Yönetilenleri, yani, islam kültürüyle yoğrulmuş Türklerle, kendine bir kimlik arayışı içinde olan Kürtleri ifade etmektedir. Yeni-burjuva-kapitalist Türkiye ise, bu "Yönetilenler" sınıfının (şekilde B) ana rahminde gelişen çocuktur. Burada en önemli nokta, şekilde B ile gösterilen "Yönetilenler" sınıfıyla, bu sınıfın ana rahminde onun diyalektik inkârı olarak gelişen yeni Türkiye-burjuva Türkiye- arasındaki ilişkidir. Bu ilişki aynen, doğum yapan bir anne ile çocuğu arasındaki ilişkiye benzer! Yönetilenler islamcıdır, Osmanlı artığı Reaya'nın günümüzdeki uzantısıdır, "Türktür", "Kürttür"..Yeni Türkiye'nin temsilcisi olan güçler ("Anadolu kapitalistleri) ise, bu potansiyelin içinden onun diyalektik inkârı olarak çıkanlardır (aynen bir yumurtanın içinden çıkan o civciv gibi, şekilde A'B'). Nasıl ki bir çocuğun kendi kişiliğiyle annesinden bağımsız bir unsur olarak gelişebilmesi için biraz zamana ihtiyaç varsa, aynı şey toplumsal düzeyde de geçerlidir. Nitekim süreç bu yönde gelişiyor..

İşte bugün Türkiye'de bir AK Partinin içinde bulunduğu gelişme sürecinin diyalektiği budur. Toplumdaki bütün çatışmaların (türban dahil!) kaynağı bu oluşumdur. Bir yanda eski Türkiye'yi temsil eden "Atatürkçü-laikçi" devlet sınıfı (ve onun müttefikleri tabii!), diğer yanda da, eski yapının diyalektik inkârı olarak ortaya çıkan yeni Türkiye'nin temsilcisi güçler-Anadolu burjuvazisi.

Peki bu "yeni-kapitalist Türkiye'yle" birlikte doğan sadece "Anadolu kapitalistleri"mi? Bu yeni sistemin diğer ayağı nerde, nerde yeni modern Türkiye'nin sol'u? Yukardaki şekilde B' olarak ifade edilen "yeni sol" nerede?

⁵ Bu konuyu „Bilişsel Tarih ve Toplum Bilimlerinin Esasları ve Türkiye“ başlıklı çalışmada ayrıntılı olarak ele aldık. www.aktolga.de

Türkiye’de bugüne kadar “sol”, eski Türkiye’nin bir parçası olmaktan (yönetici Devlet sınıfının içinde bir fraksiyon olmaktan) daha öteye gidememiştir! Bu yüzden de halk-Yönetilenler tarafından hep kuşkuyla karşılanmış-dışlanmış. Yönetilenler, sanki bu filmi biz daha önce de gördük der gibi, Jön Türk atalarının yolundan giderek kendilerini “kurtarmaya” çalışan “solcuları” hiçbirzaman kendilerinden saymamışlardır. Bunda haksız oldukları da söylenemez. “Halka rağmen, halk için” yapılan solculuktan ne beklenebilirdi ki daha fazla! Ama artık yeni bir döneme giriliyor. Bu yeni süreç içinde Modern-yeni Türkiye, Anadolu kapitalistleriyle birlikte kendi “solunu”da (şekilde B’) yaratacaktır. Yaratmak zorundadır. Başka türlü bir sistem olarak kendini üretemez.

Şimdi isterseniz, gene yukardaki şekli gözönünde tutarak Ortaçağ Avrupasına gidelim ve kapitalizmin orada nasıl doğduğunu-geliştiğini görmeye çalışalım.⁶ Türkiye örneğiyle Batı arasındaki fark belki bu şekilde daha iyi anlaşılır. Çünkü, kapitalizm Batı’da feodal toplumun bağrında gelişirken, bu gelişme Türkiye’de, Osmanlı artığı devletçi bir düzenin içinde oluyor. Yeni toplumun güçleri, Batı’da feodallere karşı mücadelenin içinden çıkıp gelirlerken, bu mücadele Türkiye’de onun yerini tutan Osmanlı artığı antika bir devlet sınıfına karşı veriliyor...

FEODAL TOPLUMUN BAĞRINDA KAPİTALİZM BEBEĞİNİN DOĞUŞU

“Bu dönemde feodal beylerle krallar “kent kurucuları” olarak birbirleriyle yarışıyorlardı, neden? Kendi bölgelerinde ticaret merkezleri yaratmak istiyorlardı da ondan. Çünkü, ticaret demek dünyanın başka bölgeleriyle bağlanmak-etkileşmek demektir. Kendi ürünlerini başkalarına satabilmek, onların ürünlerini satın alabilmek demektir. Tek başına ele alındığı zaman yeni bir değer yaratmıyordu belki ticaret, yani “üretici bir çaba değildi”. Ama, ülkeler ve toplumlar arasında bağlantılar kurarak, üreticilerin kendi dar kabuklarının dışına çıkmalarını, onların evrenselleşmelerini sağlıyordu. Toplumlar arası etkileşmenin mekanizması ticaretle gerçekleşiyordu. Toplumlar ancak bu etkileşmelerle-ticari ilişkilerle birbirlerine bağlanıyorlardı. Karşılıklı ilişkileri içinde birbirlerine göre varolur-gerçekleşir hale geliyorlardı. Dünyanın bütünleşmesine, tek bir sistem haline gelmesine giden yol buralardan geçiyordu.

Bir feodal beyliğin sınırları içinde gelişen bir kenti düşününüz. Feodal beylik yerel bir sistemdir, bu yüzden de statiktir. En yakın çevresiyle ilişkileri içinde varolur. Üretici güçleri son derece sınırlıdır. Bu yüzden de kentten sağlayacağı verginin peşindedir feodaller. Bir de çeşitli ihtiyaçlarını giderebilecekleri bir araç olarak görmektedirler kenti. Kent ise dinamiktir. Ticari ilişkileri sayesinde çok uzak yerlerle bile bağlantı halindedir. Üreticiler arasındaki bağlantı kayışı gibidir. Bu bağlantılar sayesinde ki, üreticiler kendilerinden çok uzaklardaki pazarlar için bile üretim yapabilmektedirler. Pazar genişledikçe daha çok üretmekte, ürettikçe de daha da zenginleşmekte, güçlenmektedirler.

Bu süreç, üretici güçlerin gelişmesine neden olan bir süreçtir. Ve bu gelişmenin belirli bir noktadan itibaren de feodal sınırlar dar gelmeye başlar kent toplumuna. Feodallerle kentler arasındaki çelişkiler ön plana çıkmaya başlar.

Kentin kuruluşu, çocuğun ana rahmine düşmesi olayıdır. İlerde doğacak çocuğun (Kapitalist Toplumun) toplumsal DNA’sına ait bütün bilgiler (kapitalist kültür-yaşam bilgileri) kentle birlikte ortaya çıkmaya başlarlar. Elbetteki embriyonun daha ne gözü bellidir, ne de kaşı, ama bunlar oluşmaktadır. Ne kentin tüccarları, ya da zanaatkarları henüz daha burjuvadır, ne de kalfaları, çırakları işçi. Kent, feodal sistemin içinde, onun inkârı olarak doğan; tıpkı ana rahmindeki çocuğun göbek bağıyla annesinden beslenmesi, onun bir parçası olması gibi, feodal sistemden beslenen, bu anlamda da onun bir parçası olan bir oluşumdur. O, yeni

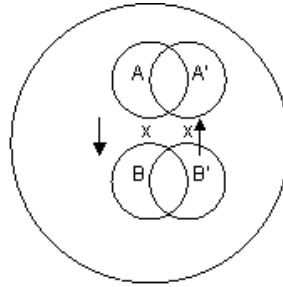
⁶ “Bilişsel Tarih ve Toplum Bilimlerinin Esasları”, www.aktolga.de

toplumun potansiyel gerçekliğini kendi içinde barındıran bir toplumsal tohumdur. Ve bir kere toprağa düştükten sonra da gelişmeye başlar..

Kentin oluşumu, hernekadar feodal beyin “iradesiyle” olsa da, bu aslında üretici güçlerin gelişmesinin bir sonucudur. Mevcut üretim ilişkilerinin içine sığamayan üretici güçlerin eski toplumun içinde kendilerine yeni bir yol açmasıdır. Bir devrimdir yani kentin doğuşu. Feodallerin de içinde yer aldıkları sistemin kendi kendini inkârı sürecinin önemli bir kavşak noktasıdır!

Aynı süreci bugün kapitalist toplum da da yaşıyoruz. Kapitalistler de, aynen feodaller gibi, kendilerini yok edecek (diyalektik olarak yok edecek) süreci kendileri yaratıyorlar⁷. “Devrim” deyince bundan, sistemin içindeki karşıt kutbun (sınıflı toplumlarda ezilen-sömürülen sınıfın) egemen sınıfı altetmesini, onu devirerek onun yerine geçip, kendi iktidarını kurmasını anlayanlar, bütün bunları-bu diyalektiği- ne kadar kavrayabilirler acaba! Onların “devrim” anlayışı, sistemin kendini üretmesi, üretici güçlerin gelişmesi sonucunda, daha ileri bir üretim ilişkileri sisteminin ortaya çıkması değildir; sistemin kendi karşıtına-anti maddesine dönüşmesidir!.

Aşağıdaki şekli dikkatle inceleyiniz! Toplumu bir AB sistemi olarak düşündüğünüz zaman, devrim, sistemi temsil eden dominant kutbun (A), altta gürleşen kutup (B) tarafından altedilmesi olayı mıdır? B, A yı altederek, A nın temsil ettiği sistemi yok edip kendi sistemini mi kurmaktadır? Yoksa devrim, AB nin içinden A'B' nün doğması olayı mıdır?

Her şeyin (her AB sisteminin) kendi içinde potansiyel olarak kendi inkarını (A'B') ürettiğinin resmidir!

Olayı daha da somutlaştırmak için şöyle düşünelim: Şekilde A feodallerse, B de serflerdir. Bu durumda devrim, serflerin-köylülerin feodalleri altederek kendi sistemlerini kurmaları olayı mıdır? Kapitalizm böyle mi doğmuştur? Burjuva devrimi olayı bu mudur? Bir köylü ayaklanması olayı mıdır burjuva devrimi!...

Kapitalizmden modern sınıfsız topluma geçişi düşünelim! Kapitalist toplumu da gene bir AB sistemi olarak düşündüğümüz zaman, burada da devrim, işçi sınıfının egemen sınıf olan burjuvaziye alaşağı ederek kapitalizmi-üretim araçlarının özel mülkiyetine dayanan mevcut sistemi-yok edip, onun yerine, üretim araçlarının toplum-devlet mülkiyetine dayanan kendi sistemini kurması olayı değildir! Yani B olarak işçi sınıfının A yı (burjuvaziye) devirip yok etmesi olayı değildir devrim!⁸ Böyle olsaydı eğer, bu “devrimden” yetmiş yıl sonra, bu şekilde kurulan yapı-sistem (“Sosyalist Sistem”) gürpedek göçüp gitmezdi! Hem “kapitalizmden daha ileri bir üretim ilişkileri sistemini temsil edecek”, hem de onunla rekabete dayanamayıp göçüp gidecek, olur mu böyle şey!

Şimdi, burada biraz duralım ve konuyu teorik olarak biraz daha açmaya çalışalım:

⁷ Bu konuyu daha ileriki bölümlerde ele alacağız.

⁸ Bunun adına “işçi sınıfı devrimi” denir! Ki bu da, mevcut kapitalist toplumun tersine çevrilmesi olayından başka birşey değildir! Daha sonra da tabii, eşyanın tabiatına aykırı olan bu toplum (hacı yatmaz usulü) tekrar ayaklarının üzerine döner!

ZITLIK-ÇELİŞKİ NEDİR-ZITLARIN MÜCADELESİ NEDİR..

Az önce dedik ki; “bir AB sisteminde, A ve B arasındaki bütün ilişkiler iki karşıt potansiyel madde-enerji alanının-kuvvetin birliği zemininden doğarlar”. Bu ne demektir? Bir AB sisteminde A ve B birbirine “karşıt”-“zıt” kuvvetleri mi temsil etmektedir. Sistem gerçekliği “zıtların birliğidir” derken kastedilen bu mudur?

Hayır değildir! Yani, kendi başına ele alındığı zaman, bir AB sistemin iki temel parçasını-fonksiyonel birimini- oluşturan unsurlar olarak A ve B arasında hiçbir çelişki-zıtlık yoktur! Tam tersine, bunlar fonksiyonel olarak birbirlerini tamamlayan unsurlardır. Biri, aradaki ilişkilerle kayıt altında tutulan bilgiyi kullanarak sistem adına ne yapılacağını belirlerken, diğeri de, gene sistem adına bunu hayata geçirmektedir. AB sisteminin çevreyle ilişkileri-etkileşmesi bu görev bölümüyle gerçekleşmekte, sistem bu görev bölüşümü sayesinde varlığını sürdürebilmektedir. O zaman nedir mesele, “çelişki”-“zıtlık” nerede burada ve neden sistem gerçekliği “zıtların birliğidir” diyoruz?

En başa, yani, bir AB sisteminin olduğu o ilk “an”a dönüyoruz! Bilindiği gibi, aslında öyle “o an” diye, sistemin statik-mutlak bir gerçeklik olarak “varolduğu” bir zaman dilimi falan yoktur ortada; hepsi izafi kavramlardır bunların! Sistem gerçekliği dinamik bir olay-süreç olduğu için, o, daha o ilk “an”dan itibaren, dış dünyayla-çevreyle etkileşme sürecinde, kendini inkar ederek gerçekleşir-varolur. Yani öyle, bir an için bile olsa, kurulu-mutlak bir denge hali sözkonusu olmaz hiçbir zaman. O “an”, sistemin dışardan-çevreden gelen ve mevcut denge durumunu etkileyerek onu bozma eğilimi gösteren bilgiyi-kendini-kendisiyle kendi içindeki bilgiyle değerlendirerek ona karşı bir cevap hazırlamaya başladığı “an”dır da. Bir sistemin bu “ilk oluşum anı”yla, onun, objektif bir gerçeklik olarak kendini (kurulu dengeyi) inkar süreciyle birlikte varoluşu arasında bir zaman dilimi olmadığını altını çizdikten sonra devam edelim:

Nasıl işliyordu mekanizma: Önce, sistemin içindeki bilgi kullanılarak, dışardan gelen madde-enerjinin-informasyonun nasıl işleneceği belirleniyor, yani, sistemin dışardan gelen hammaddeyi nasıl işleyeceğine, onu nasıl bir ürün haline getireceğine dair bir “reaksiyon-eylem planı”- modeli hazırlanıyor, sonra da hazırlanan bu plan sistemin motor gücüne verilerek onun bu planı gerçekleştirmesi sağlanıyordu. Örneğin, eğer sistem bir hücre, dışardan gelen “etken” de bir molekülse, önce DNA lardaki bilgi taranılarak buradan (yani DNA’lardan) sözkonusu molekülün nasıl işleneceğine dair bilgiler çıkarılıyor, sonra da bunlar, mesaj taşıyıcı RNA’lar tarafından Ribozomlara götürülerek burada, bu mesleki bilgilere göre çalışacak işçi-proteinler yetiştiriliyor, dışardan gelen hammaddenin bu işçi proteinler tarafından işlenilmesinin-bir ürün haline getirilmesinin koşulları hazırlanıyordu. Bu mekanizma, bütün sistemler için geçerli olan evrensel varoluş-kendi kendini üretim mekanizmasıdır (elbette ki her sistem bunu kendince hayata geçirmektedir)..

İşte, bu mekanizmanın sonucu olmaktadır ki, bir AB sisteminde, dışardan gelen hammaddeyi hazırlanan üretim planına göre işleyerek onu bir ürün haline getirmeye çalışan motor sistem unsurları (hücre sözkonusu olunca bunlar proteinlerdir), daima, ürünün oluşmasında doğurgan bir anne-ana rahmi- rolünü de oynamış olurlar. Çünkü her ürün (çıkıtı-output) babasının A, annesinin de B olduğu bir çocuktur-sentezdir!

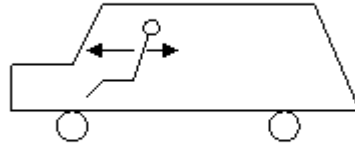
Bir fabrikada çalışan işçileri düşününüz: İşçiler, işveren ve onun görevlendirdiği kişiler-mühendisler vs.-tarafından hazırlanan üretim planını hayata geçiren sistemin motor güç unsurları değil midir?. Aynen o proteinler gibi yani!. Elleriindeki üretim planına göre hammaddeyi işleyerek onu ürün haline getirmeye çalışandır onlar! Öyle ki, onlar-yani işçiler-kendi toplumsal kimliklerini de bu süreç (ürünü gerçekleştirme süreci) içinde oluşturduklarından, bir yerde, ürünle bütünleşirler. Ürün, onlar için sanki ana rahminde büyüttükleri-oluşturdukları kendilerinin bir parçası-kendi çocukları haline gelir. Bu şekilde, üretim sürecinin her adımında, aslında sistemin kolektif ürünü olan o çocuk, işçilerin ana rahminde biraz daha büyür-gelişir. Ve sonuçta onlar (yani işçiler ve ürün), tıpkı bir anneyle çocuğu arasındaki ilişki gibi, birbirleriyle bütünleşmiş olarak doğarlar. Yani, üretim faaliyeti

sona eripte ürün ortaya çıktığı zaman, işçiler de onunla birlikte aynı duruma (state-Zustand) çıkmış-ürünle birlikte onlar da kendilerini üretmiş olurlar.

Ama aynı şey üretim planını hazırlayan-hazırlatan- sistemin dominant kutbu için sözkonusu değildir. O, diğer yanıyla da, mevcut sistemin temsilcisi olarak varlığını ürettiğinden, sonuçta, elde edilen ürüne de varolan sistemin-çerçevenin- içinde sahip çıkmak ister. Yani o, kendi varoluş fonksiyonu-koşulu-gereği, ürünle birlikte bir üst denge durumuna çıkıldığını göremez. Kendi ataleti, mevcut durumu koruma görevi buna engel olur. Motor gücün, ürünle birlikte onu yaratırken, kendiliğinden bir üst denge durumuna çıkma yeteneği onda yoktur. İşte bu yüzden ki, üretim süreci, mevcut denge halinin inkarı süreci olduğu kadar, ürünün oluşmasına paralel olarak, yeni bir denge durumunun eskinin içinde oluşması sürecidir de.

Bir bilgi işlem sistemi nasıl çalıştığını, bir durumdan bir başka duruma nasıl geçildiğini daha iyi kavrayabilmek için aşağıdaki örnek üzerinde düşünelim:

Öne doğru gaz verilince arabanın içinde oturmakta olan insanın üzerine bir kuvvetle etkide bulunulmuş olur.

Arabanın içinde oturmakta olan insan ise o an atalet direnciyle buna karşı koyarak. Geriye doğru itildiğini hissederek.

Şekilde "İlk durum" arabanın hareketsiz hali olsun. İkinci durum, arabanın saatte 20 km. hızla, 3. durum da saatte 50 km. hızla gittiği aşamalarıdır (böyle kabul ediyoruz). Son durumda da arabanın 90 kilometre hıza eriştiğini düşünüyoruz. İlk durum halindeyken, gaz vererek arabayı ikinci duruma çıkarmaya çalıştığınız zaman, bu, arabanın içinde oturmakta olan (mevcut durumu-atalet halini- temsil eden) insan olarak sizin üzerinize öne doğru bir kuvvetin etkide bulunması anlamına gelir. Ki buna bağlı olarak siz de, buna zıt bir "kuvvetle" (aslında bu gerçek bir kuvvet değildir, atalet direncidir) geriye doğru itildiğinizi hissedersiniz. Ama araba 20 km.lik sabit bir hıza eriştiği zaman bu kuvvetlerin ikisi de bir anda ortadan kaybolurlar. Çünkü artık yeni bir denge kurulmuştur. Erişilen bu yeni "durumda" araba ve arabanın içinde oturmakta olan insan herhangi bir kuvvetin etkisi altında olmaksızın yollarına devam ederler..

Burada, arabanın içinde oturmakta olan insanın durumu-davranışı, mevcut sistemi-dengeyi, ataleti-temsil eden sistemin dominant kutbunun (kapitalist toplum sözkonusu olunca bu burjuvazidir) durumuna-davranışına benzer!. Üretim süreci boyunca, elindeki üretim planına göre hammaddeyi işleyerek ürünü yaratan ve ürünle birlikte bir durumdan bir başka duruma yükselen-çıkan işçiler, üretim ilişkisinin de yeni duruma uygun olarak yeniden düzenlenmesini isteyince (toplu sözleşme vs.) onların bu isteği burjuvazi tarafından tepkiyle karşılanır. Burjuvazi, atalet direnciyle buna karşı koyar (aynen arabanın içinde oturan insanın geriye doğru kaykılması gibi!). Sonunda tabii bir "uzlaşmaya" varılır; "toplu sözleşmeyle" "yeni durumun" neresi olduğu belirlenerek, ilişkiler bu yeni duruma uygun olarak yeniden düzenlenir ve bu şekilde bir durumdan bir başka duruma çıkılmış olunur. Sistemin gelişme diyalektiği bu şekilde işler.

Aslında A, yani sistemin dominant unsuru (yukardaki örnekte burjuvazi) açıyor inkarın (üretim sürecinin) kapısını!⁹ Sisteme dışardan gelen madde-enerjiyi-informasyonu sistem adına

⁹ Buradaki „inkâr“, „ilk durumun“, yani mevcut düzenin-dengenin bozulmasıdır. Bunu „entropinin artışı“ olarak da ifade edebiliriz..

içeriye buyur eden (alan) o oluyor! Sistemin sahip olduğu bilgiyi kullanarak onu değerlendiren ve bir üretim (inkâr) modelini (hammadenin nasıl işleneceğini) hazırlayarak, gerçekleştirmesi için bunu sistemin motor gücüne (gene yukardaki örnekte, işçiler) ileten o oluyor. B, yani motor unsur da bunu gerçekleştiriyor. Bunu yaparken onun yaptığı sadece A'nın inkarını gerçekleştirmektir.¹⁰ Ama, bu inkârın sonucunda meydana gelen ürün, ilk durumdan itibaren başlayan sürecin amacı (ulaşmak istediği hedef, "son durum") olduğu için, o aynı zamanda, yeni bir düzen-düzenlilik olarak-"inkârın inkârı" olarak- da gerçekleşmektedir. Yani ürünü yaratmakla aslında A ve B onun varlığında yok olmakta, örneğin bir A'B' olarak kendilerini yeniden üretmiş-yeniden doğmuş- olmaktadırlar.

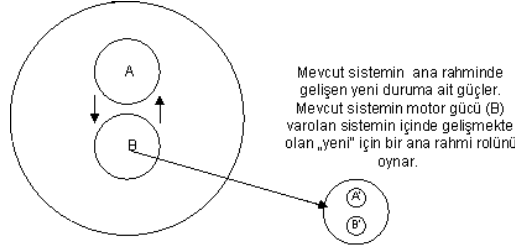
A ile B arasındaki "zıtlığın"- "çelişkinin" kaynağı işte tam bu noktada ortaya çıkıyor! B, ürünle birlikte kendini de yeniden üreterek onunla aynı "duruma" ulaştığı halde (B' durumuna geçtiği halde), A, A' haline gelmeyi, B' ile yeni bir A'B' ilişkisi içinde kendini yeniden üretmeyi kabul edemiyor.

Çok basit bir örnek verelim: Şu an kalkıp mutfığa kadar giderek su içmek istiyorsunuz diyelim! Bu istek ilkönce nöronal bir etkinlik şeklinde beyinde oluşur (buna A dedik). Sonra da organlara iletilerek gerçekleştirilir. Su içme eylemini gerçekleştiren organlarınızın (B) faaliyetlerini düşününüz, bunlar bütün bu faaliyetlerini en son duruma kadar (yani su içilene kadar) suyun içilmesi süreciyle bütünleşmiş olarak yerine getirirler. En sonunda su içildiği zaman da, organlarımız bir durumdan bir başka duruma (suyun içilmesiyle birlikte oluşan yeni duruma) çıkmış olurlar. Dikkat ederseniz, en sonda ulaşılan durum (suyu içtiğimiz zaman ulaştığımız durum) en baştan itibaren adım adım motor sistemimizi oluşturan organlarımızın faaliyetiyle içiçe, onların faaliyetlerinin sonucu olarak gerçekleşmektedir. Yani, en sonda ulaşılan yeni durum sürecin en başından itibaren motor sistemin faaliyetlerine bağlı olarak (tıpkı ana rahmindeki bir çocuk gibi) adım adım oluşmaktadır. Su bardağını elimize alıp içene kadar attığımız her adım bu gerçeği ifade etmektedir. Ama beynimizdeki faaliyetler açısından (nefs-benlik) durum bu kadar basit olmaz!. O, yani beyin (A), hem su içme isteğini organlara ileterek mevcut denge durumunun değişmesi için düğmeye basandır, ama hem de, mevcut durumu temsil ettiği için, atalet direnciyle mutfığa kadar gidişe direnendir (biz buna üşenmek, tembellik deriz!). Hani başka birisi suyu getiripte önümüze koyuverse diye geçer içimizden!. Sonra mecbur kalınca da kalkıp gideriz tabii..

İşte bu süreç (yani sistemin, kendi içinde hamile kalıp kendi kendini üreterek A'B' haline gelme süreci), daha AB sisteminin o ilk oluşma "anından" itibaren başlayan bir süreç olduğu içindir ki, AB nin, ilk oluştuğu (varolduğu) andan itibaren, kendi içinde kendi zıttını (A'B' olarak kendi inkarını) barındırarak varolduğunu söyleriz. "Sistem gerçekliği zıtların birliği ve mücadelesinden ibarettir" sözünün anlamı buradan gelir. Birlikten ve mücadeleden kasıt, her AB sisteminin, her an, kendi içinde bir A'B' ile birlikte-ve onunla mücadele halinde varolmasıdır (yukardaki şekli hatırlayalım).

PEKİ B' NİN A' YI ALTETMESİ NEREDEN ÇIKIYOR

¹⁰ Yani, işin buraya kadar olan kısmında yeni bir inkâr sözkonusu değildir, işçilerin yaptığı sadece burjuvazinin başlattığı inkâr sürecini gerçekleştirmektir. Ama bu arada, eski denge-düzen-bozulurken, ürünle birlikte yeni bir düzen-denge durumu da ortaya çıktığı için, işçilerin, burjuvazinin inkârını gerçekleştirirken, aynı zamanda, inkârın inkârı olarak yeni bir denge durumunu (ürünle birlikte) yarattıkları da söylenir.

(Olayı daha iyi kavrayabilmek için, daha önceki şekli buraya tekrar gözönüne alıyorum) Ancak, her durumda, AB yi A temsil ettiğinden, A'B' de B nin ana rahminde geliştiğinden, sürece mekanik olarak bakınca, bütün olup bitenler A ile B arasındaki ilişkiye indirgenir ve denilir ki; “her durumda, A mevcut sistemi temsil ederken, B de onun zitti olarak onun “diyalektik devamı” olan başka bir sistemi temsil etmektedir. Sistem-üretici güçler geliştikçe, yeniyi temsil eden B, A yı ve onun temsil ettiği sistemi yok ederek onu yerine kendisinin temsil ettiği sistemi egemen kılacaktır”!

İşte size bütün o mekanik-materyalist (isterseniz “diyalektik materyalist” deyin) “devrim anlayışlarının” çıkış noktası-felsefi temeli!

“Marksizm işçi sınıfının bluğ çağı ideolojisidir” derken ne demek istediğimiz şimdi herhalde daha iyi anlaşılıyor olsa gerek!.İşçi sınıfının “kendisi için bir sınıf” olmaya başladığı dönemin ideolojisidir Marksizm..Ama o dönem artık çoktan sona erdi! İşçi sınıfı, burjuvazinin inkârını gerçekleştirirken, yeni bir durumun yaratılmasına da katkıda bulunarak, kendisinin de içinde bulunduğu eski durumun topyekün inkârına neden oldu. İçinde yaşadığımız 21.yy artık kapitalizmin modern sınıfsız toplumu-Bilgi toplumunu yaratma-doğurma dönemidir. Bu dönem, burjuvazinin yerini bilgiyi-beyin gücünü temsil eden “insanların”, işçilerin yerini de adım adım robotların almaya başladığı bir dönem olacaktır. Kapitalizmden modern sınıfsız topluma geçiş, bilginin demokratikleşmesi süreciyle birlikte, üretici güçlerin gelişmesine ve sivil toplumun gücünün artmasına bağlı olarak gerçekleşecektir.

İşte benim kırk yıldır peşinde olduğum problemin çözümü!..İşte, bu evrende varolan bütün kilitleri açan anahtarın sırrı! Kaf dağının ardındaki, ulaşılamayan o çiçeğin sırrı! Padişahın, “kim ki ejderhayı (buradaki ejderha nefstir) öldürerek onu bana getirirse kızımı ona vereceğim” dediği o nadide çiçeğin sırrı!..

Evet, bilmek-öğrenmek çabası devrimci bir çabadır. Ama değiştirirken değişerek öğrendiğimiz için, bu yolda önümüzdeki en büyük engel değişime direnme anlamına gelen içimizdeki öğrenme-bilme korkusudur. Öğrenmekten, bilmekten korkarız, çünkü, öğrendikçe yok olacağımızı sanırız! Belirli bir anın içinde kendimizi üretmemize temel olan bilgiler, o anın içindeki atalet direncimizin de zeminini oluştururlar. Hani öyle, “kopar o zincirlerini, onlardan başka kaybedecek bir şeyin yok” demekle de olmuyor bu iş! Ne kadarını bilmek istiyorsan, yaşamı devam ettirme mücadelesi ne kadarını bilmeni gerektiriyorsa o kadarını öğreniyorsun ve bu sana yetiyor! Daha fazlasını öğrenmek ise, lüzumsuz bir iş haline gelmenin ötesinde insanı rahatsız edici bir çaba haline dönüşüyor!..

İşte, “zıtların mücadelesi” olayının esası-özü budur. Her durumda, “dışardan” gelen girdiyi alarak onunla bütünleşen, ona karşı bir reaksiyon modeli hazırlayan, sistemin dominant unsuru olarak bir A, ve bir de, A nın hazırladığı bu reaksiyon modelini gerçekleştirerek, sanki ona karşı-zıt bir hareketmiş gibi varolan-gerçekleşen bir B vardır ortada ve herşey bu iki unsurun karşılıklı ilişkisinden-hikâyesinden ibarettir; merkezi temsil edenin mevcut durumu muhafaza etme çabasına karşılık, karşıt kutbun ivmelenerek hareket enerjisini arttırmasından, yeni bir denge durumuna erişme çabasından ibarettir! Bu arada, bütün bu sancıkların nedeni ise, mevcut sistemin ana rahminde usul usul gelişmekte olan yeniye ait o potansiyel güçlerdir!. Çünkü devrim-bir üst duruma geçiş, son tahlilde, mevcut sisteme ait olan güçlerin iradi çabalarının sonucu olmaz! Ezilenlerin-sömürülenlerin çabası, sistemin içindeki “eşitsizliğe karşı mücadeledir” o kadar! Bunun “devrimle” falan alakası yoktur!

Devrim, bir durumdan bir başka duruma geçilirken, eskinin içinde olgunlaşan yeniye ait güçlerin eskinin kabuklarını kırarak ortaya çıkması olayıdır.

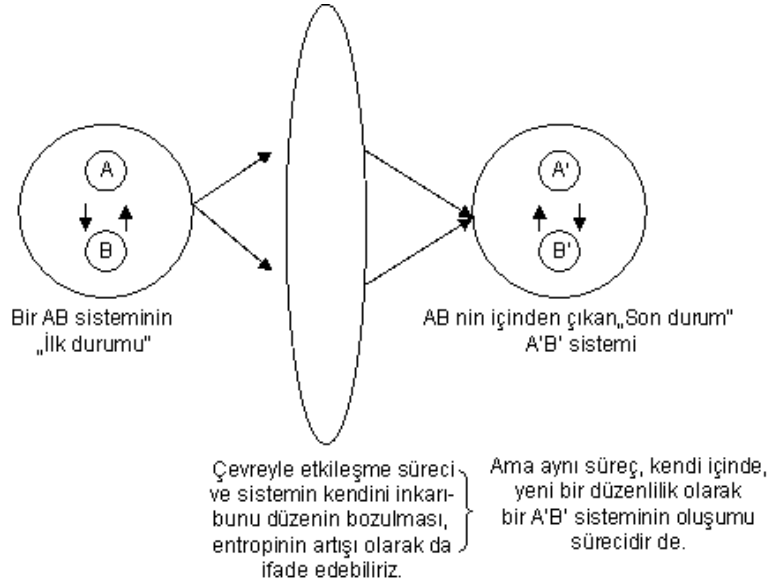
BU GEÇİŞ NASIL GERÇEKLEŞİYOR

Peki bu geçiş nasıl gerçekleşiyor? Devrim dediğimiz olay, sadece, bir dış kuvvetin sistemi etkileyerek onu zorla değiştirmesi olayı olmadığına göre, bir durumdan bir başka duruma geçiş nasıl gerçekleşiyor?..

Her durumda, gene ister bir atom, bir insan, ya da bir toplum sözkonusu olsun, bütün sistemlerde, dış kuvvetler, daima, sistemin iç yapısını oluşturan unsurlar aracılığıyla, onlarla bütünleşerek, etkide bulunurlar. Örneğin, bir atomun belirli bir kuantum seviyesinden bir üst seviyeye çıkması için gerekli olan dış etken, enerji (girdi), önce mevcut sistemle bağlaşır, onun içinde değerlendirilerek-işlenir ve sistemin içinde bir ürün, potansiyel yeni bir durum olarak ortaya çıkar. Öyle ki, bir süre sonra artık sistemin bulunduğu enerji seviyesinin sınırları bu yeni durumu-enerji kapasitesini muhafaza edemez hale gelir. Bir üst seviyeye geçişin ön koşulu budur. Ve mevcut durumun içinde oluşan yeni sistemin güçleri, onun çerçevesini-sınırlarını aşarak, kendi enerji kapasitelerine uygun yeni bir seviyeye çıkarlar. Olay budur. Yoksa öyle mekanik bir geçiş olamaz. Dışardan bir foton geliyor, atom bir üst seviyeye çıkıyor. Ama nasıl oluyor bu? Gelen o foton önce nereye geliyor? Enerji yoğunlaşması nerede oluyor? Mevcut-varolan sistemin içinde bu girdi nasıl işleniyor? Ortaya çıkan reaksiyon nedir? Yeni bir durum-çıktı nasıl oluşuyor? Ancak bu sorulara cevap verdikten sonradır ki problemi çözülmüş olarak görebiliriz. Neden ve nasıl sorularını atlayarak yapılacak açıklamalar eksik kalmaya mahkumdur. Bir problem, ancak İnfomasyon İşleme Bilimi zemininde açıklanarak çözüldüğü zaman tam olarak çözülmüş kabul edilebilir.

Demek ki, her yeni sistem, önce eskinin içinde bir yoğunlaşma (gelişme diyelim buna) olarak oluşuyor. Ve ancak bu yoğunluk, eski, yani mevcut sistemin sınırları içinde taşınamaz hale gelince doğum olayı gerçekleşiyor.

İşte bu basit gerçektir ki, sırf bu “basit gerçeği” kavrayabilmek için geçti bir ömür! Çünkü, bu çalışmanın ilk hareket ettirici, itici gücü, bu sorunun cevabını aramaktı! Yani, bu mekanizmayı kavrayabilmek için çıkmıştık yola! Eski mekanik dünya görüşüyle-“diyalektik materyalist” “zıtların birbirine dönüşümü” anlayışıyla, yani, mevcut sistem içindeki unsurlardan birinin diğerini yok etmesi olarak anlaşılan mekanik “devrim” anlayışıyla, yukarda ifadesini bulan anlayış arasında dağlar var! Biri, işçi sınıfının delikanlılık dönemine denk düşüyorsa, diğeri de olgunluk çağının bakış açısı bunların! Aradaki dağları aşmak kolay olmadı!

1-Bu evrende varolan bütün sistemler son tahlilde açık sistemlerdir. Yani, çevreyle etkileşmeden, madde-enerji-informasyon alışverişinde bulunmadan, kendinde şey olarak varolmak mümkün değildir. Şeyler, karşılıklı etkileşme-ilişki süreci içinde birbirlerini yaratarak, birbirlerine göre izafi bir şekilde varolurlar.

2-Bir sistem, ancak bir durumdan bir başka duruma geçerken-kendi kendini inkar süreci boyunca- objektif bir gerçeklik olarak varolur.

3-Yaşam süreci de dediğimiz bu süreç, bir yanıyla, mevcut düzenin bozulduğu-entropinin arttığı-bir süreçtir; ama o, aynı anda, kendi içinde yeni bir düzenliliğe de hamile olur. Mevcut düzenin bozulmasının nedeni de zaten varolanın içinde gelişen bu yeni denge durumudur-düzenlilik. Bu nedenle, varolmak (evrensel anlamda) inkarın inkarı sürecinden ibarettir.